

NAPSUGÁR

2006. MÁRCIUS

GYERMEKIRODALMI LAP • L. ÉVFOLYAM 569. SZÁM

Öröm rezzen ágról ágra: itt a tavasz nemsokára.

KÁNTOR ZSUZSA

NYUSZI VILÁGÍTÓ LÁMPÁCSKÁI

Nyuszi-Muszi elrontotta a gyomrát. Minde-
ne fájt. Előbb azt gondolta, hogy a füle – s
amekkora nagy füle van egy nyuszinak, hát az
nagyon tud fájni. Megtapogatta: semmi. Aztán
megtapogatta a nyakát. Emelgette a lábait, míg
végre rájött: igazából a hasa fáj. Ott a hiba.

A testvérei már mind eliramodtak otthonról.
Csak hátracsapták a fülüket, s már ugrottak is:
huss! – s a farkuk se látszott. Nyuszi papáék is
szedelőzködtek. Mama odakészített mellé né-
hány finom, zsenge salátalevelet:

– Ha megjön az étvágyad, jólesik majd!

– Mama, ne menj el! – nyafogott Muszi.

– Muszáj – simogatta mama. – Káposztát
kell keresni. Salátát. Mindenféle jót. Meg hát
ez a rendje, tudod. A nyuszi felkel reggel, és
szalad. Rettentő fontos dolgok vannak, min-
denfélék. Meg kell nézni, mi van erdőn-mezőn.
Ez a rendje. Te is szaladsz, ha nem fáj a hasad,
meg a pajtásaid is, hát nem így van?

– De – pislogott Nyuszi-Muszi – hisz éppen
ez a baj. Hogy a a pajtásaim most nélkülem...

és nekem olyan rossz egyedül...

– Szundizz egy nagyot – mondta Nyuszi ma-
ma –, és mire felébredsz, semmi bajod!

Nyuszi-Muszi olyan fáradt volt, hogy már le
is hunyódott a szeme. Mire felébredt, egy ré-
zsút hulló napsugár halványsárgára festette a
házuk falának peremét.

„Talán már holnap van – gondolta Nyuszi-
Muszi. – Most szépen hátracsapom a fülem, és
szaladok.”

Megpróbálta hátracsapni a fülét, de az csak
lekókadott. Még fáj a hasa. Még nem volt hol-
nap. Mellette a zsenge salátalevelek. De nem
kívánta. A pajtásait kívánta volna látni. Pösze-
Nyuszi, Nyuszi-Ducit és Nyuszi-Jucit. Most
ott fogócskázna mind a tisztáson. A patak
partján vagy az erdőben. És ő egyiknek se jut
eszébe. Elfeledték. Csúnya dolog.

Nyöszörgött bánatában. Arra jött egy kis
szél, s azt mondta: „Csi-csi, sss, nyuuu-szii,
nyuuug-hasss! Sokat gondolnak rád, ne
sóóóhajtozz...”

– Honnan tudjam, hogy gondolnak rám? –
kérdezte Nyuszi-Muszi. – Bizony elfeledtek,
csak szimatolnak és káposztáznak, és kergetőz-
nek, és jól mulatnak, és én – eszükbe se jutok.

S még jobban megfájdult a hasa.

„Huss-huss – ingott-lengett a kis szél a Luk-
Lakás fölött –, ne búsuuuulj, figyeld a lámpács-
kákat. Kigyúl egy, ha gondol rád valaki.”

– Miféle lámpácskákat? – tekergette a fejét
Nyuszi-Muszi.

De a kis szél már elrepült, s mögötte végig-
söpörte a szántóföldeket egy kis enyhe, könnyű
eső. Aztán – ahogy jött, el is vonult a zápor.
Nyuszi-Muszi bánatosan pislogott: miféle
lámpácskákról susogott a szél? Most kitől kér-
dezze meg? „Micsináljak, micsináljak?” – sopán-
kodott magában. Egyszer csak nevetést hal-
lott, aztán hirtelen szemébe ötlöttek a Luk-La-
kás falának göröngyein a Buborék-gyerekek.
A zápor hagyta ott néhány cseppjét. Ott csü-
csültek kereken, vidáman, nevetősen.

– Ti volnátok a lámpácskák? – lesett rájuk
gyanakodva Nyuszi-Muszi, és megint elszomo-
rodott. – Annál rosszabb, ha ti vagytok; egyike-
tek se ég, mind olyan fakó... s mit jelent ez?
Azt, hogy engem már elfeledtek, énrám nem
gondol senki.

Az égen újra felbukkant a nap, s abban a

percben kigyúltak az esőcseppek a fal agyagos göröngyein. Pompás fényekkel csillogtak-villogtak a Buborék-gyerekek. Nyuszi-Muszi felvidult: „Nicsak – gondolta –, hát mégse feledtek el! Minden lámpácska ég. Az a szélső ott Nyuszi-Duci, a középső Píse-Nyuszi, az a pici piros Pösze-Nyuszi, a rózsaszín Nyuszi-Juci. Úgy fénylik, majd megszólal: – Te aztán hiányzol nekünk! Miért is nem vagy velünk?”

Megszólalt Píse-Nyuszi is: „Te vagy a legviccesebb, te vagy a legsikkesebb. Cikkcakkban ki szalad úgy? Fület hátra ki csap úgy?”

A piros lámpácska Pösze-Nyuszit mintázza: „Elhiheted, ez nem mesze, rajtad jár mindnyájunk esze. Nagyon várunk, Nyuszi-Muszi, szíess gyorsan meggyógyulni!”

A lámpácskák felfénylettek, kialudtak, újra felgyúltak, és Nyuszi-Muszi tudta már: így jut a pajtásai eszébe, hol ennek, hol annak, meg még akire ő nem is gondol, tán még olyannak is; hiszen annyian vannak, akik ismerik és szeretik. Hol egy kicsi perccskére, hol még tovább is, mikor egyiknek, mikor a másiknak, de mindig ott járt valakinek őnála a gondolata: lám csak, egy percre se hunynak ki a Buborék-gyerekek fényei!

„Jól van, na – gondolta magában elégedetten –, így már mindjárt más!” És úgy megnyugodott, megint elszundított. Álmában hallotta még Pösze-Nyuszi lámpácskájának zizzenését:

„Nincs köztünk oly alamuszi, ki elfeled, Nyuszi-Muszi. Elhiheted, ez nem mesze, rajtad jár mindnyájunk esze.”

Mire megint felébredt, holnap lett csakugyan. Mellette ült a mamája, és mosolygott.

– Jó reggelt, füleském, elmúlt a hasfájásod?

Egyből hátracsapta a fülét:

– Nyoma sincs már, mama!

Mocorgott az egész család. Ugrott ki a Luk-Lakásból egyik a másik után. Nyuszi-Muszi iszkolt a leggyorsabban. Cikkcakkban, mint a villám. Nyuszi mama büszkén nézett utána:

– Hiába, no, ez a legügyesebb fiam!

Egy-kettő megtalálta a pajtásait a tisztás szélén, a kis erdő tövében.

– Itt vagyok, ragyogok!

Körülvették, rezgett a fülük örömükben.

– De sokat gondoltunk rád!

– Tudom én azt! Attól gyógyultam meg!

Pösze-Nyuszi csak ámult-bámult:

– Hogy szejtetted meg, Muszi?

– Kigyúltak a kis lámpácskáim. Csillogtak-villogtak, felragyogtak, egyik a másik után.

– Kis lámpácskák? Mitől ragyognak fel?

– Attól, hogy gondolunk egymásra, értitek?

Nem nagyon értették, de nem is törték rajta a fejüket. Nekiiramodtak a vadcsapásnak. Legelől Nyuszi-Muszi. Ő volt a legviccesebb, ő volt a legsikkesebb. Cikkcakkban senki se bírt jobban futni nála.

A nyúl

Húsvét táján sok a dolga, piros tojást fest és visz a gyerekeknek, minden üdvözlően ő csücsül – pedig legszívesebben eliszkolna egy bokor alá. Talán szaporasága miatt vált a **húsvéti újjászületés jelképévé**. Nálunk mindössze 150 éve, német hatásra lett a húsvét egyik főszereplője.

Azt hiszik, hogy alamuszi, pedig csak félénk a nyuszi. Orra mozog, füle reszket, mint aki mindig csak vesztett, csakis fenyegetőt látott, s csak várja a biztonságot. Pedig láthatóan szeret, hálásan nyalja a kezéd, hogyha elhiszi, hogy véded, nincs a gonoszságban részed, nem vagy vadászkopó, farkas... Légy türelmes vele, hallgass.

Lászlóffy Aladár

Gyáva nyuszi?
Inkább **szapora** és **ügyes**. Sem agyara, sem szarva, sem karma, hogy szembe szálljon ellenségeivel. De van ám éles szimata, hallása, hogy idejében észrevegye, gyors lába, hogy elkerülje, és több tucat szemfüles

fia, hogy túlélje a sokféle halálos veszedelmet.

Kihalás, pusztulás helyett szaporodik és terjed széles e világban: sarki hóban, erdőn-mezőn, sivatagban, udvaron – és a meséskönyvekben.

A mesék nyuszija rendszerint ügyes, okos, itt éppen beképzelt.

A mezei nyúl nagy ívben körbe-körbe szalad a fiait rejtő bokor, barázda körül, majd hatalmas ugrással huppan a fészekhez, hogy üldözői elveszítsék a szagnyomot.

Az üregi nyúl füle, teste kisebb, mint a mezei nyúlé. Szereti a társaságot, nagy csapatban föld alatti alagútszisztémát épít üregekkel, több kijáratral, s innen csak éjszaka merészkedik elő.

A sivatagi szárnnyúl nevét hatalmas fülének köszönheti. Hazája Észak-Amerika. Ugró- és fülbajnok a nyulak családjában. Hosszában 6, magasságban 2 méteres ugrásokra képes. Fülére az éjjeli hallgatózásban és a nappali hőleadásban, hűsülésben egyaránt szüksége van.

Egészítsd ki a közmondást:
Nem azé a nyúl, aki a bokorból
....., hanem aki

A **havasi nyúl** téli bundája akár a hó. Csak akkor látod, ha megmozdul. Lábán nagy szőrcsomót visel, hogy ne süppedjen a hóba. Tavasszal szürke, nyáron barna bundát ölt magára. „Itt sem vagyok” – próbálja elhitetni üldözőivel.

A **házi nyúl** 2000 évvel ezelőtt a rómaiak kezdték tenyészteni finom húzáért, de szőrméje is szép, különösen a csincsilláé.

Sorolj állatokat, amelyeknek vad és házasított változata is létezik.

VÁZSONYI ENDRE

HOGYAN SELYPÍT A NYÚL HÁZA?

Egyszer amíg a Nyúl a folyón csónakázott, a róka odalopózott a házához. Az ajtó tárva-nyitva állt. Körülnézett, nem látja-e valaki. De szerencséje volt: senki sem vette észre a szomszédok közül, amikor besurrant a házba, és becsukta maga mögött az ajtót.

Nemsokára meghallotta, hogy a Nyúl – lippiti-klippiti – vidáman szökdécselve jön hazafelé.

„No, Nyúl komám – mormolta a bajusza alatt –, most aztán meglakolsz!”

Lippiti-klippiti – szökdécselt a Nyúl. A kertkapuban azonban hirtelen megállt. „Amikor elmentem hazulról, nyitva hagytam az ajtót. Ugyan kinek jutott eszébe, hogy becsukja?” – töprengett.

Óvatos volt, mert tudta, hogy a Rókától minden kitélik. Megköszörülte hát a torokát, és elkiáltotta magát:

– Hej, te ház!

A ház, persze nem válaszolt. De nem válaszolt a Róka sem, aki az ajtó mögött leskelődött: fogalma sem volt, mit kellene tennie.

– Hej, te ház! – kiabált a Nyúl. – Miért nem felelsz? Hát hiába tanítottalak jómodorra? Még azt a keveset is elfelejtet, amit eddig nagy nehezen megjegyeztél?

A Róka az ajtó mögött zavartan fészkelődött, mert életében nem hallott olyant, hogy valaki egy házat noszogasson beszédre.

– Valami történhetett ezzel a házzal! – mondta hangosan a Nyúl. – Eddig még sohasem fordult elő, hogy ne üdvözölt volna, ha hazajöttem. Talán csak nem bújt el valaki odabent? Mert ha idegen van a szobában, akkor megértem, hogy a ház nem mer beszélni.

Tölcsért formált a tenyeréből.

– Hej, te ház! – kiáltotta. – Van bent valaki?

„Ha nem felelek – gondolta a Róka –, a Nyúl megtudja, hogy idegen van a házban!”

– Nincs itt senki! – kiáltotta.

A Nyúl most már tudta, hányadán áll. Egy kis tréfát nem mulaszthatott el. Így válaszolt:

– Örülök, hogy végre megszólaltál. De mi lelt, hogy nem selypítesz? Reggel, amikor elmentem hazulról, javában selypítettél, ami természetes is, hiszen csak kétéves vagy!

„Selypítenem kell, különben a Nyúl észreveszi, hogy nem a ház beszél” – gondolta a Róka.

Kiabált az ajtó mögül, olyan selypesen, ahogy csak tudott:

– Nincs itt szenti! Cat én ededül vadot itt!

– Akkor jó – felelte a Nyúl. – Már azt hittem, hogy a Róka bujkál odabent. Figyelmeztetni akartam, hogy meneküljön, mert egy mérges agárkutya éppen errefelé tart.

Semmitől sem félt annyira a Róka, mint az agártól.

Nem gondolt már selypítésre, nem gondolt már bujkálásra, nem gondolt már nyúl-vacsorára sem: feltépte az ajtót, és hanyatt-homlok iszkolt ki a házból, ki a kertből, el a Nyúl háza környékéről.

A róka

Róka koma, ravasz kend,
Az éjjel is itt járt kend...

Bizonyára a sok ellopott tyúk, kacsa, liba miatt haragszik rá az ember, s ezért lett ellenszenves, **csalafinta**, tolvaj **mesehős** a róka. Egy róka-regény és a belőle készült rajzfilm azonban belopta a rókát a magyar gyermekek szívébe.

Jó szimatú, éles hallású, gyors lábú **éjjeli ragadozó**. A házi szárnyas ritka csemegéje. Leginkább rágcsálókat, hüllőket, rovarokat, madárfiókákat zsákmányol.

Kölykeit üregben, rókalyukban neveli. A játékos kicsik anyjuk felemelt farkát, annak is világító, fehér hegyét követik, hogy el ne tévedjenek.

Hogyan megy a róka?
Keress igéket, kifejezéseket rá.

Igazi életművész, **halász-vadász-madarász**. Hasznos, hisz ő a legnagyobb egérpusztító, de szereti a kagylót, rákot, halat, sőt a gyümölcsöt is. Újabban a városokba is beköltözött, a szeméttárolók környékén portyázik.

A **hosszú, lompos fark** csak a mesében okozza a róka vesztét. A valóságban igen hasznos: futás közben kormányoz, egyensúlyoz, alváskor takarózik vele. Persze a néniknek mindjárt a gallér jut eszükbe róla,

akárcsak a róka gyönyörű, vastag, téli bundájáról.

Úgy hírlik: ravasz, de gyakran gombszemmel bámul a nyakban; prémsapkák oldalán kémlel, morcosan perel a széllel.

Úgy hírlik: fürge, de sokszor oldala sörétet kóstol; búcsúzik fűtől és fától, bundája konokul lángol.

Úgy hírlik: eszes, de olykor árnyékban ostobán horkol; napba néz, szeme káprázik, záporban lucskosra ázik.

Úgy hírlik: furfangos, mégis csapdába ejthetem én is, varrhatok gallért belőle – ezért mered az égre a szőre.

László Noémi

Ebben a tanévben
már szerepelt a róka.
Melyik Napsugárban,
kinek a meséjében?

Különösen értékes a **kék**-, az **ezüst-róka** prémje. Tenyésztik is őket az állatvédők nagy felháborodására. Nemcsak a rabság, a másik állat pusztája közelsége is szenvedést okoz a magányosságot kedvelő kékrókanak.

Vajon miért nem tetszik a vörösrókanak a pompás **torockói** bundalájbí?

A **sarki róka** csak -50 C fokon kezd reszketni.

A **faróka** vagy **szürke róka** ideje nagy részét fán tölti.

A **sivatagi róka** vagy **fennek** a testméretéhez képest legnagyobb fülű emlős. Hazája az afrikai sivatag és Arabia. Talpát szőr borítja, hogy ne égesse a forró homok, és ne csússzék a pergő szemcséken.

A RÓKA MEG A MACSKA

A Grimm testvérek nyomán

Egyszer a macska találkozott a rókával. „A róka okos, tapasztalt jószág, nagy szava van az erdőben” – gondolta a macska, és tisztességgel köszöntötte:

– Jó napot, tisztelt róka úrfi! Hogy szolgál a kedves egészsége?

A róka nagy kevélyen tetőtől talpig végigmérte a macskát, nem tudta, egyáltalán méltassa-e egy-két szóra. Vé-

gül azt mondta:

– Ó, te nyomorult bajuszpedrő, te éhenkórász egérleső! Milyen iskolát jártál te? Hány mesterséghez értesz?

– Csak egyetlenegyhez – felelte szerényen a macska.

– Ugyan mihez? – kérdezte a róka.

– Ha a kutyák a sarkamban vannak, fel tudok kapaszkodni a fára, és megmentem az irhámat.

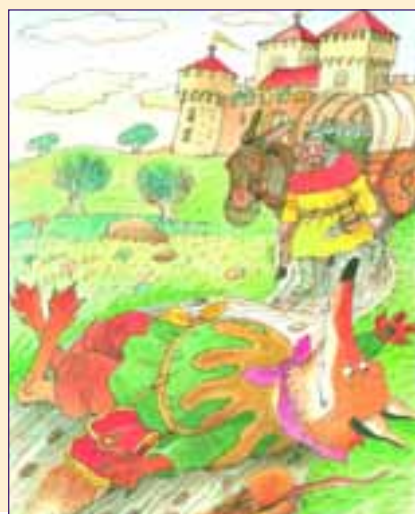
Abban a szempillantásban feltűnt egy vadász négy jóféle kopóval. Nosza, felugrik a macska a fára, kúszik fölfelé a törzsén, megül a tetején, ahol ág is rejt, lomb is takarja, a füle se látszik.

– Most elő a fortélyokkal, róka koma, nyisd ki azt a zsákot! – kiabálja a rókának.

Hanem a rókát akkorra már nyakon csípték, és moccanni sem engedték a kopók.

– Ejnye, ejnye, róka úrfi – szólt a macska odafönt –, benne ragadtál a pácban a százféle mesterségeddel! Lám, én több hasznát vettem annak az egynek.

Három kép, három mesecímet várunk tőled.

– Ez is valami? – hancegett a róka. – Én legalább százféle mesterséget tudok, és ráadásul még egy zsák fortélyom is van. Megesik a szívem rajtad, gyere velem, majd én megmagyarázom neked, hogyan kell rászedni a kutyákat.

TORDON ÁKOS

LÚDLOPI BÁTYA ÉS LIBALOPI NÉNE

Kiskökörcsinen innen, Nagykökörcsinen túl szintiszta kalácsból épült danán-hajdanán a nagy hírű Kalácsvár.

Dúsgazdag lakóinak pénzes ládjában arany gyűlt aranyra, s a legszegényebbje is hízott ludat evett hétszámra.

Történt egyszer, hogy egy hétpecsétes levél érkezett a száztornyú városházára.

„Mi, a hatalmas Libalopi hercegasszony és Lúdlopi herceg ezennel elrendeljük, hogy a város minden újhholdkor három szekérre való hízott lúddal adakozzék fenséges személyünknek, különben Kalácsváron kalács kalácson nem marad!”

Prém mester uram, a csodaszücs ült akkori- ban a városbírói székben. Kövér könnyecsep-pek hullottak nyesttel szegett városbírói köpe-nyére. A pocakos vagy ösztövért tanácsstagokat is rázta a zokogás.

Ezalatt Prém mester házában Zsém- bes néni, a gazdasszony elkészült a hétköznapi ebéddel: a hétféle húsból főzött húsleves, a töltött kap- pan s a pirosra sült fácán türelmetlenül várta, hogy aranytálcára téve bevonulhasson az étke- zőszobába. A sütemények ott tornyosultak

szinte elpusztíthatatlan halomban a tálakon, csak a gazda hiányzott. Zsém- bes néni bekiál- tott hát a szücsműhelybe a kisinasnak:

– Hé, Addide! Lódulj, mondd meg a mester- nek, elhűl az ebéd, ha nem siet haza!

Addide nyargalt a városházára. Amikor megtudta a gyászos hírt, maga is éktelen sírás- ra fakadt. Óbégatásával felverte Kalácsvárt. Hetedhét országig elhallatszott a jajgatás, zo- kogás.

Zsém- bes néni is rémülten szaladt ki az utcá- ra, ám ő nem kezdett zokogni, visszament a sodrófáért, majd eltalpalt a gazdájához. Kopo- gás nélkül benyitott a tanácssterembe.

– Ejnye-bejnye, szép dolog ez, sírni-ríni gye- rek módra?! – dörrent a városi méltóságokra. – Fehér szakáll, ezüst haj, egy levél még nem nagy baj! Ismerem én e magas személyeket, és el is látogatok hozzájuk, de ludak nélkül.

Zsém- bes néni mindössze egy órácskát ku- tyagolt réten át, erdőn át, majd a rókalyuk előtt megállt, s bekiáltott mézesmázos hangon:

– Drágaságom, galambom, hogy szereti her- cegasszonyságod a ludat: gyengére sütve, pi- rítva, töltve... ropogósan-é, vagy sercegősen?

Libalopi nénének összefutott a nyál a szájá- ban a rókalyuk mélyén.

– Mindegy, Zsém- bes néni! Csak hozza már!

– Nem hallom, hogy parancsolja?! Szóljon hangosabban! – kérte Zsém- bes néni.

Ám hiába szólt egyre hangosabban Libalopi néne, Zsém- bes nénire rájött a süketség. Nem maradt más hátra: ki kellett dugnia fejét a rókalyukból.

No, csak erre várt Zsém- bes néne. A sodrófával akkorát húzott a füle tövére, hogy többé meg se nyikkant. Lúdlopi őhercegsége se járt jobban, amikor óva- tosan kikémlelt a neje után.

A kalácsváriak nem akartak hinni a sze- műknek, amikor Zsém- bes néni megmu- tatta nekik a két rókabőrt.

– Lám, ez itt Libalopi hercegasszony, ez meg Lúdlopi herceg! Tőlük ijedtetek meg, derék kalácsváriak! Anyámasszony katonái!

A két kitömött róka mindmáig ott dísz- lik a kalácsvári múzeumban. Aki nem hi- szí, járjon utána.

SZÉKELY GÉZA rajza

ZELK ZOLTÁN

A LEGNAGYOBB HAZUGSÁG

Egyszer régen, nagyon régen, mikor még a rókák, nyulak barátkoztak egymással, sétára indult egy nyuszi és egy róka. Még az erdő közepére sem értek, mikor rájuk köszöntött egy szarvas:

– Hová, hová, szomszéd urak?

– Megyünk a szomszéd erdőbe – feleli a róka –, meglátogatjuk rokonomat, a borzot.

– Hát akkor én is veletek megyek, mert nekem is van rokonom a szomszéd erdőben, s megígértem neki, hogy egyszer meglátogatom.

Így hármasban mendegéltek, néha-néha megpihentek, s elbeszélgettek az erdei dolgokról. Arról, hogy az erdőszélen két kis bokor született, meg hogy tegnap volt a tölgyfa századik születésnapja. A nyúl még azt is tudta, hogy szarkaéknál esküvőre készülnek, s ahány szarka van az erdőben, mind lopkodja már az ajándékot az ifjú pár részére.

– Hát bizony, szép békességben élünk valamennyien – mondta a róka –, de csak azért, mert egyetlen farkas sincs az erdőben.

Alighogy ezt kimondta, mintha a föld alól bújt volna elő, egy nagy farkas termett előttük, és így szólt:

– Úgy látom, jókor jöttem, mert már három hete vándorolok, s nem ettem egy falatot se a három hét alatt. Most aztán kipótolom. Első hétre megeszem a rókát, második hétre meg-

eszem a szarvast, harmadik hétre megeszem a nyulat!

– Jaj, jaj, ne bánts minket! – könyörgött a róka. – Menj inkább a harmadik erdőbe, mert ezer állat vár ott téged, nem is ezer, de kétezer, s olyan ebédet készítettek neked, hogy még az oroszlán sem evett különbet.

– De szépen tudsz hazudni! – nevetett a farkas. – Ezért meg is kegyelmezek neked, csak a szarvast meg a nyulat eszem meg.

– Jaj, jaj, ne bánts engem – könyörgött a szarvas –, inkább menj a negyedik erdőbe, s keresd meg a tisztáson a legpirosabb földiepret. Ha megtaláltad, akkor mondd el a varázsigét: “Ide figyelj, kis eprem, három hete nem ettem.” Ha ezt elmondod, akkora szarvascombba változik, hogy álló évig abból lakmározhatsz.

– Nahát, ez még szebb hazugság volt! – kiáltotta a farkas. – Neked is megkegyelmezek. Most már csak a nyulat eszem meg.

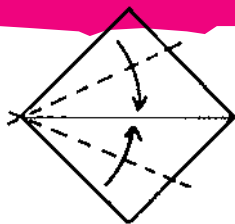
– Azt ugyan jól teszed – felelte a nyúl –, mert én már három esztendeje arra várok. Tigris voltam én hajdanában, de elátkozott valaki, és tapsifüles lett belőlem. Csak akkor változom vissza tigrissé, ha egy farkas megharap...

No hiszen, egyéb se kellett a farkasnak, úgy elszaladt, hogy még a fűszálak is futottak utána! Mikor nagy sokára eszébe jutott, hogy a nyuszi is csak hazudott, akkor a három barát már a szomszéd erdőben ült a borz kertjében, s nevetve mesélték, hogyan tették lóvá az ijedős farkast.

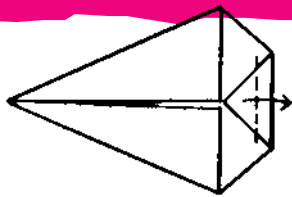

TOMOS TÜNDE rajzai

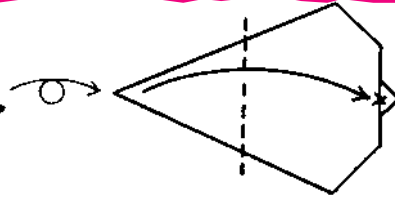
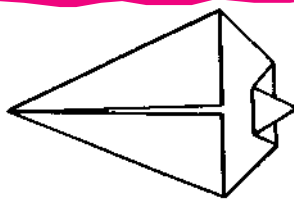

1. A négyzet sarkait az előzőleg megjelölt átlóra hajtjuk.

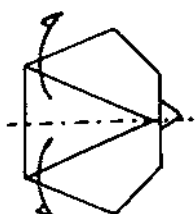
2. A keletkezett csúcsot fel-, majd visszatűrjük.

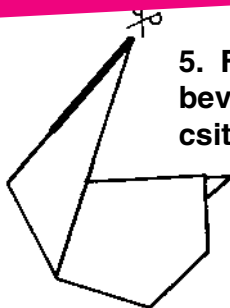
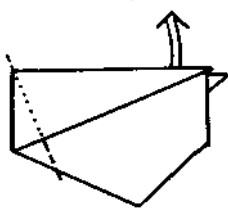
3. Megfordítjuk, csúcsát a jelzésig hajtjuk.

HAJTOGASS

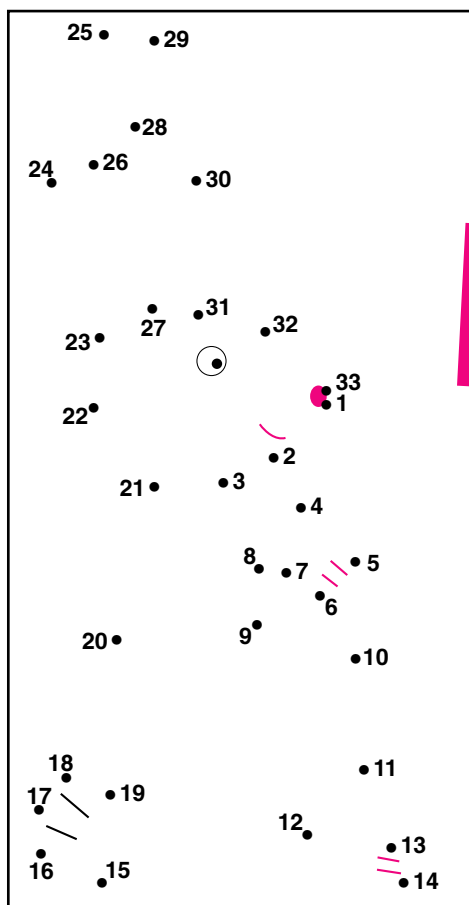
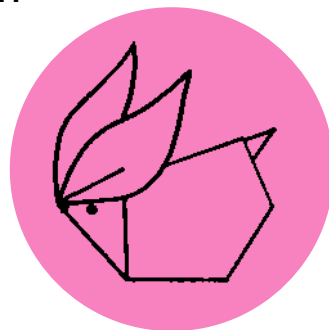
PAPÍRNYUSZIT!

4. Kettétűrjük, két oldalát a jelzett vonal mentén betűrjük.

5. Fülét felhúzzuk, bevágjuk, és kicsit szétlapítjuk.

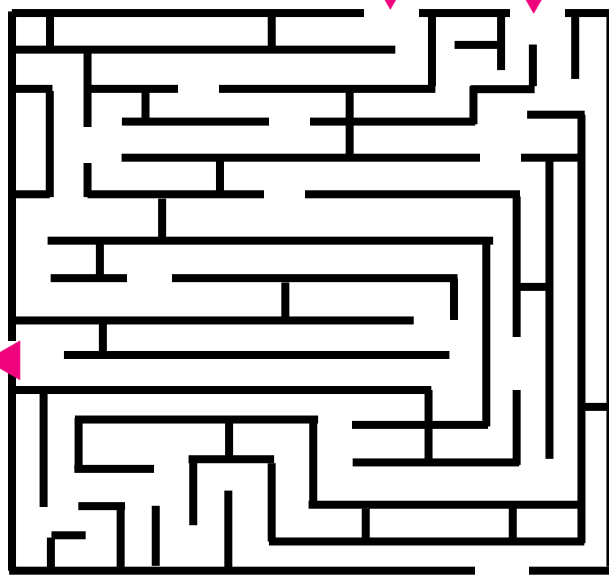
VEZESD

A NYUSZIT ÚGY, HOGY NE A RÓKA KARMAI KÖZÉ, HANEM A KÁPOSZTÁHOZ JUSSON!

KÖSD ÖSSZE

A PONTOKAT A SZÁMOZÁS SZERINT!

Zene és vers: GRYLLUS VILMOS

Refr: Vadász, vadász, lo-pa-kodj, ró-ka, ró-ka, fu-ta-modj!

Fine

1. Kár volt múltkor li-bát lop-ni, kis-csir-kék-kel tán-cot rop-ni! Refr.

2. Meg-fog-tad a fá-cán lá-bát, le-húz-tad a nyúl bun-dá-ját! Refr.

3. Et-tél vol-na in-kább ré-pát vagy a me-zőn mar-ga-ré-tát! Refr.

TALÁLD KI!

Mit mond a nyuszi a hóembernek?
Fejtsd meg az 5 kis tavaszi rejtvényt, aztán írd be a négyzetekbe a számmal jelölt betűket.

- Melyik állatot nem vette be Noé a bárkájába, mégis megélt?
- A halat.

Szőcs Imola Hajnal, Vargyas

Két szomszédasszony beszélget:

- Maguk is trágyázzák az epret?
- Nem, mi cukrozzuk.

Csejdi Helga, Vármező

- Peti, mondj egy hosszú szót.
- Gumi.
- Hát ez nem túl hosszú.
- Igaz, de nyúlik...

Molnár Krisztina, Nagyvárad

Peti bemegy a gyógyszertárba, és fájdalomcsillapítót kér.

- Hol fáj, kisfiam?
- Most még sehol, de délután meg kell mutatnom a felmérőmet apukámnak.

Barta Hanna, Sepsiszentgyörgy

- Doktor úr, a férjem lámpának képzelet magát.
- De hiszen ez nem olyan nagy baj!
- Csakhogy én nem tudok lámpafény mellett aludni.

Dániel Brigitta, Nyárádszereda

A tehén bonyolult állat. De én megfejem.

Iszlai Ede, Szászrégen

- Peti, ma megint fél órát késő az iskolából!
- Igaz, tanító néni, de nagymamám mindig azt mondja: tanulni soha nem késő.

Bartha Melánia, Nagysármás

1	D	D	2	D	3	1	4	É	5	6	7
8	1	9	Y	10	11	12	11	M	1		
10	Ő	13	14	9	6	4	12	Ó	7	!	

Csiszér Győző, Csíkpottyand:

- Lóra való szerzőszám
- Időmérő
- Régi erődtmény
- Izabella
- Öllős állat
- Nem ül
- Fövéskor keletkező pára

1	10			
2				
3				
4				
5				
6	6			
7	9			

Vasiloae Cristina, Sepsiszentgyörgy:

- Kacag
- Britt
- Irunk
- Fejrevaló
- Szőkik
- Nő, mint eső után a ...
- Száll a madár ... ágra
- Lop, kifoszt

1				
2				
3	5			
4				
5	14			
6				
7				
8	4			

Moldován Noémi, Vármező:

- Nem oda
- Paszuly
- Tüzet szüntet
- Csüng
- Angol igen
- Egyik szülő

1	2		
2			
3	11		
4			
5			
6	1		

1	7			
2				
3	8			
4				
5				
6	12			

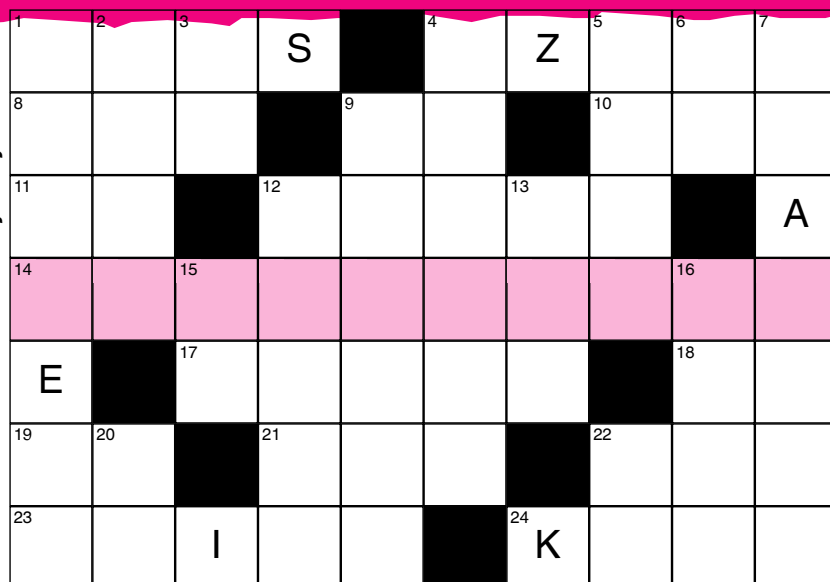
Fákó Vivien, Marosvásárhely:

- Televízió
- Nem erre
- Nincs tovább
- Nem felül
- Becézett iskola
- Nulla

Kiss Renáta, Kolozsvár:

- Orosz uralkodó
- Fűszer
- Becézett Ibolya
- Szőlőből készült ital
- Nem azt

1			
2	13		
3			
4			
5	3		

REJTVÉNY-
PÁLYÁZAT

Hogy hívják a
sült nyulat?
Hát a kicsi rókát?
Mindkét kérdésre
várom a választ,
ha pályázni
szeretnél!
a Rejtvénykirály

VÍZSZINTES

- Díszes
- Rosta
- Titkon figyel
- Pirulni kezd!
- Elvisel
- F!
- Hivatalos helyiség
- A megfejtés
- Erős
- Emzél!
- Vés
- Angol tinta

22. Oroszlán-név

23. Becézett erdei állat

24. Szükséges

FÜGGŐLEGES
1. ÉLETERŐ

2. Szűrős tisztítóeszköz

3. S!

4. Balatonparti város (SIÓFOK)

5. Innivaló

6. Varróeszköz

7. Lassan halad

9. PRIMNE

12. Italt fogyaszt

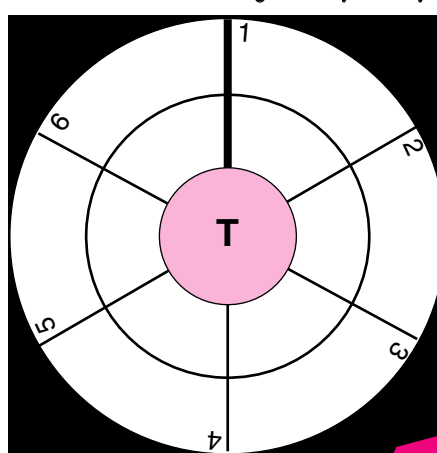
13. DÜS

15. Pirkadni kezd!

16. Felfele mozdít

20. ..., a nagy varázsló

22. Alá

- Nem ezt
- Ilyen kerék is van
- Mező
- Erdélyi folyó (ékezetfeleleg!)
- Mely személyt
- Női énekhang

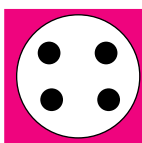
A JANUÁRI REJTVÉNYPÁLYÁZAT megfejtése: *Messze előtte inál a szarvas; Piroska. Könyvjutalmat nyertek: Mátyás-János Szabolcs, Csíkszentmárton; Tordai Loránd, Gyulakuta; Sebestyén Márton, Hosszúmező; Szubler Noémi, Nagykároly; Tóth Brigitta, Szilágycsanak.*

FEBRUÁRI MEG- FEJTÉSEK

A farsang
Vízkeresztől
Hamvazószerdáig
tart, idén január
hatodikától már-
cius elsejéig.
Ilyenkor maszka-
bált rendeznek
mindenütt.
Február 14.
Valentin, magyarul
Bálint napja, nyu-
gaton a szerelme-
sek ünnepe.

A TÉLI NAPSÍ megfejtései: **2. old.** Boldog Karácsonyt kívánunk! **9. old.** Elszívják a békapiát **10. old.** Majd eldől. **16. old.** A televízió. **17. old.** Aki nyáron nem gyűjt, télen keveset fűt. **18. old.** mobilszáma; **23. old.** golya; **24. old.** A csőrét is megegyem? **25. old.** világcsúcs; **31. old.** Akkor fenékre esem, te buta! **34-35. old.** Már két hete telefonálok, hogy beszorultam. **38. old.** Otthon felejtettem. **39. old.** Peti-autó; Robi-könyv; Bandi-autó; a 6-os hétszög, a többi hat; **44. old.** csillag; szeretettel gondolunk rád; **45. old.** mézeskalács; jászol; az 1-es; **50. old.** -tár; KE; a fiúk a monogramjukat helyettesítették római számokkal; 1050; nem; **51. old.** Több nap, mint kolbász; Márta, Tamás; **57. old.** Hiába fáradsz naponta, Ernő. **58. old.** rombusz; **59. old.** melltartóját; az úrlények; **60. old.** nagy; Karl May; **65. old.** Piroska; a középső szótag KA; **66. old.** zongora;

1	5	2	4	6	3
4	3	6	2	1	5
6	4	1	3	5	2
3	2	5	1	4	6
5	1	3	6	2	4
2	6	4	5	3	1

23. old.

17. old.

Könyvjutalmat nyertek: Lukács Attila, Csernátton; Kovács Boglárka, Székelyudvarhely; Kovács Adrienn, Felsőboldogfalva; Budai Ilka, Körösfő; Barta Hanna, Sepsiszentgyörgy; a küküllődombói negyedikesek.

NYERTÉSEK

**PÁLYÁZATI FELHÍVÁS
 NEVELÉSI-OKTATÁSI, VALAMINT
 TANKÖNYV- ÉS TANESZKÖZ-
 TÁMOGATÁS IGÉNYLÉSÉRE**

A pályázat célja: a romániai magyar nyelvű oktatás és nevelés anyagi támogatása.

A pályázók köre:

Nevelési-oktatási, valamint Tankönyv- és taneszköz-támogatásban részesülhet az a pályázat benyújtásáig 18. életévét be nem töltött kiskorú, aki Romániában működő oktatási intézményben alap- vagy középfokú tanulmányait magyar nyelven folytatja; valamint az, aki fakultatív magyar nyelvű oktatásban részesül, és lakóhelyén nincs megfelelő szintű magyar nyelvű oktatás;

A támogatás összege és jogcíme:

**A. NEVELÉSI-OKTATÁSI
 TÁMOGATÁS**

– Gyermekenként 20.000 Ft-nak megfelelő lej összegű Nevelési-oktatási támogatásban részesülhet a saját háztartásában kiskorú gyermeke(ke)t nevelő szülő/nevelőszülő minden olyan kiskorú gyermeke után, aki:

1. romániai alap- vagy középfokú oktatási intézményben magyar nyelven tanul (a fakultatív oktatásban résztvevők pályázatai iskolánkénti egyéni elbírálásban részesülnek);
2. moldvai magyarok esetében nem intézményesített magyar nyelvű oktatásban részesül.

**B. TANKÖNYV- ÉS TANESZKÖZ
 TÁMOGATÁS**

– Gyermekenként 2.400 Ft-nak megfelelő lej összegű Tankönyv- és taneszköz támo-

gatásban részesülhet a saját háztartásában kiskorú gyermek(ek)et nevelő szülő, amennyiben a kiskorú gyermek(ek):

1. romániai alap- vagy középfokú oktatási intézményben magyar nyelven tanul (a fakultatív oktatásban résztvevők pályázatai iskolánkénti egyéni elbírálásban részesülnek);
2. moldvai magyarok esetében nem intézményesített magyar nyelvű oktatásban részesül.

Az A. és B. pontok alatt megjelölt támogatás együtt pályázható (egy pályázati csomagban).

Mindkét (A. és B.) támogatás 2005-2006. tanévben egy alkalommal igényelhető.

Pályázati határidő:

Jelen pályázati felhívás alapján a 2005-2006. tanévben igényelhető támogatásokra **2006. február 15-től, április 30-ig terjedő időszakban folyamatosan** lehet pályázni.

A 2006. április 30-a utáni postai bélyegzővel beérkező pályázatok érvénytelenek.

Pályázati feltételek:

- megfelelően kitöltött pályázati adatlap
- kötelezően csatolandó mellékletek:
 - a.) a pályázó szülő vagy nevelőszülő személyazonossági igazolványának fénymásolata;
 - b.) a kiskorú gyermek(ek) születési anyakönyvi kivonatának vagy 14 év feletti kiskorú személyazonossági igazolványának fénymásolata;
 Amennyiben a kiskorú családneve nem egyezik meg a pályázó szülő/nevelőszülő családnevével, mellékelni kell a következő dokumentumok valamelyikének fénymásolatát eset szerint:
 - 1) válasz esetén a válsárról és a gyermek jogállásának megváltoztatásáról szóló bírósági végzés;
 - 2) házasságon kívül született 14 év feletti kiskorú esetén a gyermek születési bizonyítványa;

3) gyámok és nevelőszülők esetében a nevelőszülő megbízásáról szóló hatósági döntés.

c.) a kiskorú gyermek iskolalátogatási igazolásának eredeti példánya, amely tartalmazza az adott osztály/tagozat/csoport tannyelvének megjelölését (ezen igazolások kibocsátására vonatkozó típuskérvény a pályázati csomagban mellékelve);

d.) a moldvai magyarok magyar tannyelvű oktatásban való részvétele esetében, iskolalátogatást igazoló irat, vagy ennek hiányában a Moldvai Csángómagyarok Szövetsége által kiállított magyar tannyelvű oktatást igazoló irat eredeti példánya. A „Szülőföldön Magyarul” támogatási program lebonyolításában az Iskola Alapítvány együttműködik a Romániai Magyar Demokrata Szövetséggel.

A pályázati csomag beszerezhető: az RMDSZ helyi szervezeteinél, a megyei Tájékoztató irodáknál.

A pályázatok leadása: ajánlott postai küldeményként az Iskola Alapítvány postafiók címére kell küldeni. Ez a cím a pályázati borítékon található.

A pályázat elbírálása és a támogatás folyósítása:

A pályázatokat az Iskola Alapítvány kuratóriuma bírálja el 30 napon belül, amely határidő hiánypótlási felhívás esetén egy alkalommal további 15 nappal meghosszabbítható. A döntésről a pályázókat az Iskola Alapítvány levélben értesíti. A támogatás folyósítására – minden feltétel teljesítése esetén – az elbírálást követő 60 napon belül kerül sor, a pályázati adatlapon megjelölt módokatok szerint.

További tájékoztatás munkanapokon 10⁰⁰–14⁰⁰ között a 0-800-800-137 ingyenes telefonszámon, az iskola@rmdsz.ro e-mail címen, valamint a megyei Tájékoztató irodákban igényelhető.

**A Magyar Nyelv
 Napjai Zilahon,
 2006. április 7–9-én:**
 ● **12+1 negyedikes
 Szólj, szám! - csa-
 pat vesz részt az
 országos
 anyanyelvi
 vetélkedőn;**
 ● **a mesemondó
 versenyre minden
 megyéből két
 kisiskolást várunk.**

**FIGYELJ!
 JEGYEZD MEG!
 Új telefonszámunk:
 0264-418001
 Új e-mail címünk:
 napsugar@clicknet.ro**

**A KURUTTY – általános műveltségi
 verseny körzeti szakasza
 március 4-én, megyei szakasza
 április 1-jén, országos döntője
 május 12-14-én lesz Brassóban.
 Témája a víz, a levegő, a
 környezetvédelem.**

**Januári Napsugarunk lila
 válaszai:** Hunor és Magor;
 azért, hogy beleolvadjon a környezetbe; az ülepükön világító fehér folt segítségével követik egymást a sötétben; a gida foltjai utánozzák a levelek közt át-
 szűrődő fény-árnyék játékot, így az avarban fekvő szinte láthatatlan; Lehel kürtje; Maugli, Kipling: A dzsungel könyve.
Nyertesek: az érmihályfalvi III. C; a dési III. E; a tordaharaszti III. osztály. **Gratulálunk!**

A close-up photograph of a sloth's arm and hand resting on a branch in a dense, green forest. The sloth's fur is brown and shaggy. The background is filled with vibrant green leaves and branches, creating a lush, natural setting.

Narsuair

Itt születtem

Milyen volt régen Szászrégen? És miért muzsikás a hangulat ott máma? Erről beszélnek a régi gyerekek áprilisi *Itt születtem* rovatunkban.

Kilátás a főtérről egyik udvartér kapujából

Kézdivásárhelyt keletről a Feketeügy, északról a Torja patak szegi. Öt irányból érkeznek ide az egymást keresztező utak: nem csoda hát, ha a hajdani római telep helyén a szomszéd falvak lakói kezdtek vásárokra egybegyűlni. Kocsmák, fabódék épültek. A „deszkaváros” hamar kinőtte magát, ezért Zsigmond király 1427-ben királyi várossá teszi, országos és hetivásárjoggal ruhazza fel. Mai nevét János Zsigmond fejedelemtől kapta. 1567-ben az évi regisztrumban Kyzdy Wasarhel néven jelenik meg. Rövidesen a környék leggazdagabb városa lett.

A céhek, a vásárok korát idézi az udvarterés építési stílus. A hajdani piactér, a mai főtérről minden udvar utca is, melyet szorosan egymáshoz épült, földszintes házak szegélyeznek. Minden céh külön udvarutcában lakott a piacra néző, egyetlen közös kapuval, cégérrel.

A hosszúkás, négyszög alakú főtér délnyugati szögletében áll Erdély egyik legnagyobb református temploma.

A református templom

Büszkeségünk, Gábor Áron

Kézdivásárhely múltjának legdicsebb pillanata az 1848–49-es szabadságharc. „Lesz ágyú!” – kiáltotta Gábor Áron a sepsiszentgyörgyi székely gyűlésen, s ezután Kézdivásárhely Háromszék Párizsa, Háromszék szíve lett, ahonnan mint központból terjedt el a lelkesedés. Az egész város gyárteleppé vált. A férfiak 313 szent harangot szereltek le, nők, gyermekek, aggok fémtárgyakat gyűjtöttek. Ágyúöntőde, löpor- és gyutacsgyárak létesültek. Turóczi Mózes öntődjében 70 ágyú készült. Mindennek a lelke, mozgatója Gábor Áron volt.

Turóczi Mózes

Egy a 70 ágyú közül

A Napsugár-bélyeget gyűjtő osztályok ingyen belépőt nyernek gazdag és érdekes múzeumunkba. A kovácsok, szabók, csizmadiák, mézeskalácsosok, a 11 kézművescéh sok-sok tárgyi emléke, a szabadságharc ereklýei és több mint 300 népviseletbe öltöztetett baba vár itt titeket.

A múzeum titeket is hív

A ti falutok viselete itt van-e?

Fűjtató, üllő, kalapács – de hol a kovács?

Kézdivásárhelyen a szervezett oktatás a reformáció idején kezdődött. A pap, később a kántor-tanító gyűjtötte maga köré az ifjúságot. Városunkban ma 5 óvoda, 5 napköziotthon, 4 általános iskola, 2 elméleti liceum, 2 műszaki szakközépiskola és tanítóképző főiskola működik.

Iskolánk

A mi iskolánk 1999-ben vette fel Petőfi Sándor nevét. I-VIII. osztályos, jól felszerelt, világos és szép iskolánkban két nyelven folyik a tanítás.

Megünnepeljük a történelmi, iskolai évfordulókat, a Mikulást, Karácsonyt, farsangot is, hisz itt tudjuk kinevetni, kikapcsolni igazából magunkat.

Minden tanév végén kirándulunk Kisbácsonba, a Tündérvölgybe, a Békás-szorozhoz, a Bucegi-hegységbe. A kisebbek Kovásznára, a rétyi tóhoz vagy a csernátoni múzeumba látogatnak. Szeretjük a bálványosi erdei iskolát is.

Szeretettel várunk szülővárosunkba!

Petőfi Sándor

Összeállította a III. és VII. C osztály, valamint Gáspár Teréz Enikő tanító néni.

BITAY ÉVA

TAPSI ÉS RAVASZDI

– Mit tudsz a nyúlról meg a rókáról? – szegezte neki a kérdést Gazsinak Kati.

– A nyúl gyáva, a róka meg ravasz – vágta rá Gazsi.

– Állj! – emelte fel ujját Sokattud –, ezek emberi tulajdonságok. Az állatok nem bátrak, nem gyávák, nem ravaszok, hanem pontosan olyan tulajdonságokkal rendelkeznek, amelyek biztosítják számukra környezetükben a túlélést. **A nyúl**nak rengeteg ellensége van, ezek elől csak futással menekülhet.

– Szégyen a futás, de hasznos – állapította meg bölcsen Gazsi –, ha valaki elfut a nehézségek elől, azt mondják, „felhúzta a nyúlcipőt”.

– Ezt még nem hallottam – kacagott Kati –, de miért hívják a nyulat **tapsifülesnek**? Talán tapsol a fülével?

– Ez egy téves hiedelemből ered – magyarázott Sokattud. – Régen a vadászok azt tartották, hogy az anyanyúl két fülének összeütögetésével hívja

magához kicsinyeit. Ez persze nem igaz, a nyúl „elfekteti” fiait a barázdába vagy bokrok tövébe. A kicsik meglapulnak, anyjuk meg éppen úgy szaglása segítségével talál rájuk, mint a többi emlős állat a fiaira.

Nagy veszélyt jelent a kinyulakra az ember. A mezőn dolgozók gyakran hazaviszik őket gyermekeiknek eleven játékszerként. Rosszul teszik, mert a mezei nyúl házi környezetben a leggondosabb ápolás mellett is elpusztul.

– Na és **a róka**, meséink ravaszdi hőse? – feszegette tovább a kérdést Kati.

Üregi nyúl

– A róka szellemi képességei valóban jók – somolygott Sokattud. – A rosszul kirakott csapdát, az ügyetlenül lesben álló vadászt elkerüli, de ez nem ravaszságának, hanem finom műszerként működő érzékszerveinek tulajdonítható: látása, hallása, szaglása kitűnő. Nagy az alkalmazkodóképessége, ezért oly kiterjedt a rokonsága a sarkvidéktől a sivatagig. A **sarki róka** a szó szoros értelmében még a jég hátán is megél.

– És mit eszik ott? – érdeklődött Gazsi.

– Hát amit talál, még a jégesmedve zsíros ürülékét is szívesen fogyasztja.

Fennek

– Furcsa gusztusa van! – utálkozott Gazsi.

– Sok bosszúságot okoz a sarkkutatóknak, hisz olyan tárgyakat is elemel, amelyek nem ehetőek, s így semmi hasznukat sem veszi.

– Szóval tolvaj! – summázta véleményét Gazsi.

– A **sivatagi róka** vagy **fennek** hatalmas fülével, kedves pofácskájával vonzó állatka – folytatta mondanivalóját Sokattud. – A tűző napsütést csak rövid ideig képes elviselni, ezért napközben többésmagával a homokba vájt üregekben húzódik meg. Csak este bújik elő. A sötétben ugyancsak jó hasznát veszi hallásának, nagy lapátfülének.

Ha többet akartok megtudni hazai rókánkról, olvassátok el Fekete István: Vuk című könyvét.

KISKÓPÉ

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki!

**Milyen állatok vesznek fel
fehér ruhát télire vagy a
sarki hómezőkre?**

Januári megfejtés: Toldi Miklós a hős, Arany János az író.

Nyertések: Terza Tibor, Uzon; Kis Tímea, Hármasszék; a selymesilosvai IV. osztály.

Sarki róka

Könyvmoly

Louis de Saint-Marché:
Kis herceg a nagyvárosban

A kis herceg újabb kalandjai egy nagyvárosban zajlanak, ahol új barátokra talál. Ha elolvassátok ezt a varázslatos szépségű könyvet, rájöttök: örök érvényű üzenete az, hogy „még mindig nem tanultunk meg békében, szépen és értelmesen élni, s nincs szemünk meglátni azt a rengeteg csodát, ami pedig körülvesz bennünket”.

Kőrösi Tünde, Szalárd

Ezeket az érdekes, vonalas rajzokat Kató B. Dóra, Molnár Doloresz és Székely Norbert, a szatmárnémeti Mircea Eliade Iskola tavalyi IV. F osztályosaitól kaptam. Tetszik az ötlet? Próbáld ki. Készíts te is hasonlót – de persze ne ugyanilyet!

Mászat Művész

Márciusban ritkaság a hópehely: csak a **januári pályázat** eredményhirdetésén látni, de ott aztán nagyon szépeket. **Nyertesek:** **Heltai Tímea**, Kolozsvár (1); **Pál Dalma**, Csíkszentgyörgy (2); a **hosszúmezői** III. B (itt Sebestyén Márton hópehelyei láthatók). Gratulálunk!

Szólj, szám!

1. Szemesé a világ. Keressetek minél több főnevet, melléknevet, igét, amelyek töve a **szem** szavunk.

Á	L						
Á	L						
Á	L						
Á	L						
Á	L						
Á	L						

2. Rakjátok ki betűkkel a két lépcsőt úgy, hogy minden sorban értelmes szó álljon. Bármilyen betű kerülhet egymás alá.

Á	L	L					
Á	L	L					
Á	L	L					
Á	L	L					
Á	L	L					
Á	L	L					

3. Hányan vannak valójában? Keressétek meg a társaik közé rejtőzött gyerekeket.

MÓNIKA-TÓDOR
MARGIT-TAMÁS
NÁNDOR-KATALIN

RÓBERT-ALADÁR
ÁBEL-LAJOS
ARANKA-TIBOR

Januári megfejtések: 1. Beváltja az ígérétét, kiváltja a zálogot, leváltja az elnököt, felváltja a pénzt, felváltja az őrt, átváltja, visszaváltja a lejt forintra, megvált Jézus bennünket; 2. képzelet, következtetés, elvisel (eltűr), durva (támadó), fényűzés, idény (valaminek az ideje, évad), tűzhányó; 3. a vékonydongájú eredeti értelme keskeny deszkájú hordó, dézsa, átvitt értelme sovány, gyenge csontú ember; 4. nyolc állat: kecske, eb, béka, kecskebéka, kacsa, csacsi, csikó, kócsag. **Nyertesek:** a **kovásznai** Orbán Balázs Iskola III. B; a **brassói** Áprily Lajos Főgimnázium III. B osztálya; a **ditrói** III. A osztály.

Vágjátok ki, és ragasszátok nevetek mellé a gyűjtőlapra.

MÁRCIUS

1848. március 15.

Vannak napok, melyek nem szállnak el,
De az idők végéig megmaradnak,
Mint csillagok ragyognak boldogan,
S fényt szórnak minden születő tavasznak.

Ö, akkor, egykor, ifjú Jókai
És lángoló Petőfi szava zengett,
Kokárda lengett és zászló lobogott;
A költő kérdett és felelt a nemzet.

Ö nagy nap, szép nap, légy örökre áldott,
Hozz mindig új fényt, új dalt, új virágot!

Juhász Gyula

A HUSZÁR KARIKÁSA

1848-ban, amikor az osztrák ellen
háborúztunk, jelentették a bécsi királynak:

- Elfogtunk egy magyar huszárt!
- Vezessétek elem, hadd nézzem meg!

Előállítják a huszárt, az megáll a király
előtt, de egy cseppet sem fél tőle. Azt mond-
ja neki a király:

- Mutasd meg, hogy tudsz a karikással
verekedni!
- De azt csak lóháton lehet!
- No, hát adjatok neki
egy lovat!

– Nem akármilyen kell,
majd én választok – mond-
ja a huszár. Betyár volt,
értett a lóhoz, a legjobbbat
választotta ki. Huszárosan
felpattant a lóra, leoldotta a
drótostort, a karikást, az-
tán széjjelnézett: merre áll-
nak vékonyabban a néme-
tek.

Éppen előtte állt egy lo-
vas tiszt, azt a karikással
levágta a lováról: most
már láthatta őfelsége,
amit látni akart. Aztán

Szabó Szabolcs,
Nyárádköszvényes

Szombat Zsolt, Mezőcsávás

utat vágott magának a többi között, szétver-
te a lovasokat, és szélsebesen elvágatott.

– Utána! Utána!

A németek űzőbe vették, de hiába, mert a
legjobb lovat választotta ki,
maga meg huszár volt – nem
tudták elfogni.

Visszatér a sok német, és je-
lenti a királynak:

– A huszárnak nyoma ve-
szett.

A király meg hívja az ezre-
dest, és számon kéri, ami tör-
tént. Az ezredes pedig egye-
bet nem mondhatott:

– Nagyon szégyellem, de egy
huszár egy ezred lovastól elme-
nekült.

A huszárt meg nagy örömmel
fogadták a magyar táborban.

Népmonda

KOSSUTH LAJOS AZT ÜZENTE...

1848 őszén Kossuth Lajos honvédtoborzó körútján Szegedre is ellátogatott. Mikor délután három óra tájban megérkezett, küldött-ség várta, 100000 főnyi nép állt sorfalat.

Kossuth a szószékre lépett, mire virágzapor árasztotta el.

– Szegednek népe, nemzetem büszkesége!

– csendült fel Kossuth bővöletes, mély zengésű hangja. – Veszedelem fenyegeti szegény, elárvult hazánkat. Némely kishitűek alkudozásba akartak ereszkedni Jellasiccsal, ama gaz árulóval, hogy csak nemrég visszanyert szabadságunkat és függetlenségünket kezünkől kicsavarják, s a népet újra a szolgaság jármába hajtsák. De én azt mondtam, hogy mielőtt a nemzet szabadságából csak egy hajszálnyit is lealkudnék, elmegyek, és megtekintem a népet. És most, miután Szeged népét látom, látom szemében a lelkesedés szikráit, nem késem megírni: Szeged népe az árulóval való minden alkudozás ellen tiltakozik. E mondhatatlanul fontos órában kérdem: akad-e egy fia a hazának, ki hazája szabadságáért vérét és életét feláldozni kész ne volna?

Bálint Katalin, Csíkmenaság

Belényesi Bernadett,
Nagybánya

A népből most kitört a lelkesedés. Egyhangúlag, egy szót kiáltott valamennyi:

– Nem!

Kossuth folytatta:

– Én esküszöm, hogy hazánk szabadságából egy hajszálnyit, utolsó csepp véremig elrabolni nem engedek. Esküszöm, hogy hazámat védeni fogom, míg karomat felemelhetem.

A nép e szavakat hajadonfővel, felemelt jobbkézzel, lelkesülve mondta el a szónok után.

Kossuth befejezte beszédét. Hatalmas koszorú repült fel a szónoki emelvényre. A taps és az éljen nem akart megszűnni.

Este fáklás-zenét rendeztek a tiszteletére. A tömegben a diákok vitték a vezető szerepet, ők voltak a lelkesedés irányítói.

Móricz Zsigmond nyomán

**Háromszínű magyar zászló,
Dicső jel!
Védelmezünk megfeszített
Erővel,
Kiemeltük a porból szent
Szárnyadat,
Röpülj előttünk a magas
Ég alatt!**

Petőfi Sándor

Varga Kinga Edina,
Nagybánya

A mezőt belepte a csillogó hótakaró. Egy kisgyerek elment az erdőbe. Ott nagy csend volt. A kisfiú talált egy madarat. Hazavitte, ápolt, és a kandalló előtt fektette le. A kismadár meggyógyult, és ki akart repülni az erdőbe. A fiú azt mondta, várjon még tavaszig. Mivel jó barátok voltak, a madár hallgatott rá. Tavasszal kiment a madár a kisfiúval. A szemükbe sütt a napsugár, nagy volt az öröm, és örökre barátok maradtak.

Nagy Beáta Rebeka, Nagyvárad

**Finna Dávid,
Zabola**

A nap eszi a havat, a szél issza a vizet, hízik a hótól a napocska, vidámabb lesz a víztől a szelecske. S jó tavaszi napon, víg tavaszi szélben megéhezik a fű is, a fa is, jóllaknak, megnőnek ők is: itt lesz a nyár.

Mészáros Imre, Borzont

**Péter Abigail Boglárka,
Magyarlóna**

Kusztos Dávid,
Marosvásárhely

A jégcsapok már csepegnek,
A madarak énekelnek.
Énekelnek, vigadoznak,
Ágról ágra ugrádoznak.
Itt a tavasz, itt bizony!
Napsugár süt be az ablakon.
A hóvirágok már nyiladoznak,
Nők napján kezünkben illatoznak.
Szép ibolya is nyílik már,
Jó illata messze száll.

Farkas Laura, Hadad

– Csináljunk Mikiből
hónyuszt! – mondták a
nyulak.
– Nem, inkább Lusti-
ból, ő ugyanis alszik, és
mindig panaszkodik,
hogy melege van.

Megfogták Lustit, és elkezdtek hempergetni a hóban.

De Lusti nem ébredt fel.

A nap ragyogott, a hó
aranszínben pompázott a
réten, aztán beesteledett.
Mire Lusti felébredt, már le-
olvadt róla a hó. Tavasz volt.

– Jaj, milyen melegem
van!

Kubola Márta, Nagyvárad

Vass Beáta, Görgényüvegcsűr

Egy napsütéses reggelen az
állatok arra ébredtek, hogy a fá-
kon kicsi rügyek nőttek. A tisz-
ta, kék égen fecskék repültek.
Fel akarták költeni medve urat,
aki minden évben meg szokta
mondani, mikor jön el a tavasz.
De medve úr már a friss fűvön
napozott. Eljött a tavasz.

**Takács Julianna,
Székelyudvarhely**

Kirügyeztek a fák is,
nagyon szép a természet,
nem olyan csendes minden,
mint a hideg télén.

Jakab Kinga Erika, Szilágycseh

**Havasi Sándor,
Szilágysomlyó**

Hóvirág, hóvirág,
Milyen szép vagy, te virág!
Színed fehér, mint a hó,
Maradj mindig ragyogó!

**Gavriloaie Angela,
Málnásfürdő**

Ráduly Izolda, Brassó

Tavasz-anyó érkezik,
Télapó már búcsúzik.
Nincs puha hó, se kemény jég,
Örülnek a cinegék.

**János Erzsébet Piroska,
Kémer**

Tavaszi, tavasz,
Gyere már,
A sok gyerek
Várva vár.
Hozd el a sok
Virágot,
S a tavaszi
Ajándékot.
Ajándéknak
Kérek én
Cicabarkát,
Selymeskét.

Bányai Ibolya,
Nagybánya

Kasza Borbála, Hadad

Itt a tavasz,
itt van már,
Füsti fecske
ficsereg,
Játszanak
a gyerekek,
Élvezik
a meleget.

Barna Henrietta,
Zimándújfalu

Eljött újra a tavasz,
A hó elolvadt hamar.
Kizöldül a rét s a mező,
Virág lesz az egész tető.

A fán a rügy kipattan,
Kipattannak sorra majd,
Gyümölcs lesz belőle őszre,
Jaj, de jó lesz majd a télén.

Nagy István András, Völcsök

Kubinyi Regina Alexandra,
Szatmárnémeti

Elmúlt már a hideg tél,
Megjött a meleg tavasz.
Nem mindenki szereti,
Mert a szánkózás elmaradt.

Bíró Gilbert, Szászrégen

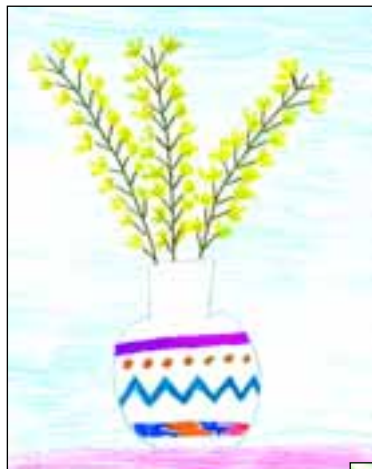
Kibújt a hóvirág,
A gyerekek szedik az ibolyát.
Zöld a tavasz,
Korán kél a kamasz.

Szilágyi Szabolcs, Nagyvárad
Tavaszi, tavasz, itt vagy végre,
a gyermekek öröme.
Kibújt már a barnamedve,
mosakodik a forrás vizébe'.

Táslávan Marius Róbert,
Seprőd

Nagy Dalma,
Kovácsna

Kismadár az ágon
Búslakodik önmagában.
Azt csiripeli ő,
Azt sóhajtja,
nem jön már
A tavasz soha.

Ne búsulj, kismadár,
Itt a tavasz mindjárt.
Még egy kis türelem,
S vígan énekelhetsz.

Gáll Gyula,
Vajdaszentivány

Szakács Edina,
Székelyszenterzsébet

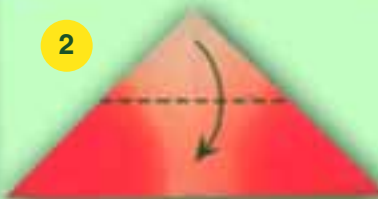
Tavasszal
szép az idő,
tisza, friss
a levegő.
Tavasszal jó
játszani,
a játszótéren
labdázni.

Székely Bernadett,
Margitta

Címlap:
Iklandi Boglárka,
Marosvásárhely;
Bodó Bence,
Székelyudvarhely;
Boér Ágnes, Csátószeg

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 401050 Cluj, Str. L. Rebreanu, Nr.58./28., C.P.137. Telefon/fax: 0264/418001. Megrendelhető a szerkesztőség címén. E-mail: napsugar@clicknet.ro A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont RO14RNCB2200000005690001 B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA SRL. CUI: 210622 Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában.

Ára 1,5 lej

A teste

15x15 cm-es
négyzetből készül.

A négyzet két oldalát betűrjük – „sátor-
hajtás” (1); a csúcsot lehajtjuk (2), majd
összefogva az alatta levő réteggel (3)
szétnyitjuk (4). A keletkezett zsebeket le-
lapítjuk, az egészet kettéhajtjuk (5), az egyik
csúcsát behorpasztjuk (ide kerül a farka).

RÓKA

Miért nincs csizmája
a rókának?

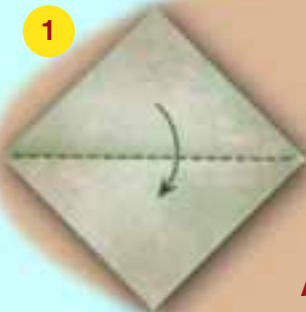
KOMA

(Mert nem hagyja
megmérni a lábát.)

A feje

7,5x7,5 cm-es négyzetből készül.

A lapot félbehajtjuk (1), az oldalakat felhajtjuk, de nem középére (2), meg-
fordítjuk (3), „arcot” rajzolunk neki (4).

A farka

7,5x7,5 cm-es négyzetből készül.

Az oldalakat középre hajtjuk (1), félbehajtjuk (2) – kész (3).
Már csak a darabokat kell összeragasztanunk.

